L I G J
Nr. 9000, datë 30.1.2003

PËR ORGANIZIMIN DHE FUNKSIONIMIN E KËSHILLIT TË MINISTRAVE

Në mbështetje të neneve 6, 81 pika 2 shkronja "a" dhe 83 pika 1 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

K U V E N D I
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

V E N D O S I:

KREU I

DISPOZITA TË PËRGJITHSHME

Neni 1
Objekti

Ky ligj rregullon organizimin dhe funksionimin e Këshillit të Ministrave, të Kryeministrit, të Zëvendëskryeministrit, të ministrit, të institucioneve në varësi të tyre, të Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Ministrave, marrëdhëniet ndërmjet tyre, si dhe aktet nënligjore, që nxjerrin këto organe.

KREU II

ORGANIZIMI I KËSHILLIT TË MINISTRAVE

Neni 2
Kryeministri

1. Kryeministri, përveç kompetencave të parashikuara në Kushtetutë dhe në ligje të veçanta, ushtron edhe këto kompetenca:

a) përfaqëson dhe drejton Kryeministrinë;

b) u kërkon ministrave përgjegjës shpjegime, relatime dhe verifikime administrative, për çështje të fushës që ata mbulojnë;

c) pezullon zbatimin e akteve të ministrave, të drejtuesve të institucioneve qendrore, në varësi të tij ose të ministrave, me nismën e vet ose me kërkesë të subjekteve të interesuara, kur konstaton shkelje të Kushtetutës, të ligjeve, ose të akteve të Këshillit të Ministrave.

2. Me miratimin e Këshillit të Ministrave, Kryeministri mund të marrë përsipër edhe detyra të tjera.

Neni 3
Kryeministria

1. Kryeministria është person juridik, publik, që mbështet veprimtarinë e Këshillit të Ministrave, të Kryeministrit, të Zëvendëskryeministrit dhe të Ministrit të Shtetit.

2. Kryeministria e ka selinë në Tiranë.

Neni 4
Struktura dhe përbërja

1. Kryeministria përfshin: aparatin e Këshillit të Ministrave, kabinetin e Kryeministrit, kabinetin e Zëvendëskryeministrit dhe kabinetin e Ministrit të Shtetit.

2. Struktura dhe organika e Kryeministrisë përcaktohen me urdhër të Kryeministrit, me propozimin e Sekretarit të Përgjithshëm.

3. Emërimi, lirimi ose shkarkimi i të punësuarve të kabineteve, bëhet me urdhër të Kryeministrit, me propozimin e kryesuesit të kabinetit. Të punësuarit e kabineteve gëzojnë statusin e funksionarit politik.

Neni 5
Zëvendëskryeministri

1. Zëvendëskryeministri zëvendëson Kryeministrin, në kuptimin e pikës 1 të nenit 34 të Kodit të Procedurave Administrative.

2. Zëvendëskryeministri kryen detyra, që parashikohen në ligje të veçanta, si dhe ato që i ngarkohen nga Këshilli i Ministrave ose nga Kryeministri.

Neni 6
Ministri dhe zëvendësministri

1. Ministri, përveç kompetencave ose detyrave që parashikohen në Kushtetutë dhe në ligje të veçanta, ushtron edhe detyra të tjera, që i ngarkohen nga Këshilli i Ministrave ose nga Kryeministri.

2. Zëvendësministri zëvendëson ministrin, në kuptimin e pikës 1 të nenit 34 të Kodit të Procedurave Administrative. Zëvendësministri emërohet dhe lirohet nga detyra nga Këshilli i Ministrave, me propozim të Kryeministrit. Me urdhër të ministrit, zëvendësministrit i caktohen edhe detyra të tjera.

Neni 7
Ministria

1. Ministria është person juridik, publik, që përfaqësohet dhe drejtohet nga ministri. Ministria mbështet, në aspektin teknik, veprimtarinë e ministrit.

2. Fusha e veprimtarisë shtetërore, që përfshihet brenda një ministrie, përcaktohet me vendim të Këshillit të Ministrave, me propozim të ministrit.

3. Struktura dhe organika e ministrisë përcaktohen me urdhër të Kryeministrit, me propozimin e ministrit përkatës.

4. Rregullat e hollësishme të organizimit dhe funksionimit të ministrisë përcaktohen në rregulloren e brendshme, që miratohet nga ministri.

5. Emërimi, lirimi ose shkarkimi i funksionarëve politikë të ministrisë bëhet me urdhër të ministrit.

Neni 8
Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit të Ministrave

1. Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit të Ministrave është nëpunësi më i lartë civil i Këshillit të Ministrave.

2. Sekretari i Përgjithshëm emërohet në detyrë sipas procedurave të parashikuara në nenin 13 të ligjit nr.8549, datë 11.11.1999 "Statusi i nëpunësit civil". Sekretari i Përgjithshëm lirohet ose largohet nga detyra sipas përcaktimeve të parashikuara në nenet 21, 24 dhe 25 të ligjit nr.8549, datë 11.11.1999 "Statusi i nëpunësit civil".

Neni 9
Kompetencat e Sekretarit të Përgjithshëm

1. Sekretari i Përgjithshëm ushtron këto kompetenca:

a) organizon dhe asiston në mbarëvajtjen e mbledhjeve të Këshillit të Ministrave;

b) ndjek procesin e vendimmarrjes së Këshillit të Ministrave të Ministrave, që nga paraqitja e

projektakteve për shqyrtim e derisa aktet marrin fuqi ligjore, në kuptim të Kushtetutës;

c) kthen, në bazë të argumenteve ligjore, projektaktet e paraqitura për shqyrtim, kur ato bien në kundërshtim me Kushtetutën ose me ligjin;

ç) i parashtron Kryeministrit përputhshmërinë e projektakteve të propozuara me legjislacionin në fuqi dhe me programin politik të Këshillit të Ministrave;

d) përgatit, pas këshillimit me Kryeministrin, programet afatshkurtra dhe afatmesme të veprimtarisë së Këshillit të Ministrave;

dh) drejton aparatin e Këshillit të Ministrave për të përmbushur funksionin mbështetës të veprimtarisë së Këshillit të Ministrave;

e) administron buxhetin dhe është titullar i entit prokurues të Kryeministrisë.

2. Këshilli i Ministrave ose Kryeministri mund t'i caktojnë Sekretarit të Përgjithshëm edhe detyra të tjera.

Neni 10
Institucionet qendrore

1. Institucionet qendrore, në varësi të Kryeministrit ose të ministrit, janë persona juridikë, publikë, që krijohen me vendim të Këshillit të Ministrave, për të ushtruar veprimtarinë shtetërore në një fushë të caktuar.

2. Statusi, objekti i veprimtarisë, organizimi i brendshëm, emërimi, lirimi ose shkarkimi i drejtuesit të institucionit qendror dhe çështje të tjera për to, parashikohen në vendimin e Këshillit të Ministrave, me të cilin ato krijohen.

3. Struktura dhe organika e tyre, përveç rasteve kur ato rregullohen me ligj, përcaktohen me urdhër të Kryeministrit, përkatësisht për institucionet në varësi të Kryeministrit, me propozimin e Sekretarit të Përgjithshëm, ndërsa për institucionet në varësi të ministrit me propozimin e këtij të fundit.

Neni 11
Komitetet ndërministrore

1. Komitetet ndërministrore janë organe konsultative të Këshillit të Ministrave, ku diskutohen paraprakisht politikat, çështjet e rëndësishme të veprimtarisë ekzekutive, si dhe projektaktet e një rëndësie të veçantë.

2. Komitetet ndërministrore kryesohen nga Kryeministri. Në raste të veçanta dhe me miratimin e tij mund të kryesohen nga Zëvendëskryeministri ose ministri i fushës përkatëse. Ngritja, përbërja, fusha e veprimtarisë që shqyrtojnë dhe të ftuarit në mbledhjet e tyre, përcaktohen me urdhër të Kryeministrit.

Neni 12
Grupet e punës me ekspertë

1. Grupet e punës me ekspertë për hartimin e strategjive, të politikave, të studimeve ose të projektakteve të veçanta krijohen me urdhër të Kryeministrit ose të ministrit për ministritë përkatëse.

2. Ekspertë mund të caktohen edhe persona, që nuk punojnë në administratën shtetërore. Shpërblimi i ekspertëve të grupeve të punës përballohet nga fondet e Buxhetit të Shtetit ose të ndihmës së huaj për atë qëllim, ndërsa masa dhe mënyra e pagesës së shpërblimit përcaktohen me urdhrin përkatës të Kryeministrit.

KREU III

FUNKSIONIMI I KËSHILLIT TË MINISTRAVE

Neni 13
Mbledhjet e Këshillit të Ministrave

1. Mbledhja e Këshillit të Ministrave thirret nga Kryeministri ose, në mungesë dhe me porosi të tij, nga Zëvendëskryeministri.

2. Në mbledhjet e Këshillit të Ministrave shqyrtohen projektaktet dhe çështjet e parashikuara në rendin e ditës. Me miratimin e Kryeministrit në mbledhje shqyrtohen edhe çështje të tjera, që nuk kanë lidhje me shqyrtimin dhe miratimin e projektakteve, të cilat nuk janë të përfshira në rendin e ditës.

3. Mbledhja e Këshillit të Ministrave është e vlefshme kur janë të pranishëm më shumë se gjysma e anëtarëve të tij.

4. Kur, për shkaqe të arsyeshme, ministri nuk mund të marrë pjesë në mbledhjen e Këshillit të Ministrave, atëherë ai duhet të njoftojë paraprakisht Kryeministrin dhe në vend të tij, me miratimin e këtij të fundit, merr pjesë, pa të drejtë vote, zëvendësministri.

5. Në mbledhjen e Këshillit të Ministrave merr pjesë rregullisht, pa të drejtë vote, Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit të Ministrave.

Në raste të veçanta, sipas rëndësisë dhe problematikës së çështjeve të përfshira në rendin e ditës, mund të ftohen të marrin pjesë edhe persona të tretë, ekspertë.

Neni 14
Mbledhjet e jashtëzakonshme të Këshillit të Ministrave

1. Në raste të veçanta, Këshilli i Ministrave thirret në mbledhje të jashtëzakonshme nga Kryeministri ose, në mungesë dhe me porosi të tij, edhe nga zëvendëskryeministri.

2. Në rastet e thirrjes së mbledhjes të jashtëzakonshme nuk zbatohen rregullat e parashikuara në nenin 15 të këtij ligji.

Neni 15
Rendi i ditës

1. Rendi i ditës i mbledhjeve të Këshillit të Ministrave përgatitet nga Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit të Ministrave, pasi këshillohet me Kryeministrin.

2. Në rendin e ditës përfshihen projektaktet, që plotësojnë kërkesat e parashikuara në nenet 23, 24, 25 dhe 26 të këtij ligji, të propozuar nga anëtarët e Këshillit të Ministrave dhe çështje të tjera, që Kryeministri i çmon se duhen shqyrtuar.

3. Rendi i ditës dhe projektaktet, që do të paraqiten për shqyrtim në mbledhjen e Këshillit të Ministrave, duhet t'u dërgohen anëtarëve të Këshillit të Ministrave të paktën 2 ditë përpara datës së caktuar për thirrjen e mbledhjes.

Neni 16
Shfaqja e mendimit

Çdo anëtar i Këshillit të Ministrave ka të drejtë të shfaqë në mbledhje mendimin e vet dhe të ushtrojë të drejtën e votës për projektaktet, objekt shqyrtimi.

Neni 17
Besueshmëria dhe solidarësia

1. Anëtarët e Këshillit të Ministrave duhet t’i respektojnë vendimet e marra në mbledhjet e Këshillit të Ministrave. Ata duhet të mënjanojnë në mënyrë të veçantë çdo shprehje mospajtimi dhe të mbrojnë ose të përkrahin vendimet e lartpërmendura, pavarësisht nga fakti nëse kanë marrë pjesë ose jo në mbledhje, ose nëse kanë votuar pro ose kundër tyre.

2. Vlerësimet, debatet dhe raportimet mbeten kofidenciale.

Neni 18
Garantimi i paanshmërisë së anëtarëve të Këshillit të Ministrave

1. Anëtari i Këshillit të Ministrave nuk mund të marrë pjesë në shqyrtimin e një çështjeje, nëse

ka interes personal ndaj saj, ose në çdo rast tjetër, kur vërtetohen arsye serioze njëanshmërie.

2. Kërkesa për të mos marrë pjesë në vendimmarrje për çështjen, objekt shqyrtimi, i paraqitet Kryeministrit, kur anëtari ka dijeni, përpara mbledhjes së Këshillit të Ministrave ose drejtpërdrejt në mbledhjen e Këshillit të Ministrave, kur gjatë shqyrtimit të çështjes ai çmon se paraqitet njëri nga shkaqet e parashikuara më lart.

3. Kërkesa që një anëtar i Këshillit të Ministrave të mos marrë pjesë në vendimmarrjen e një çështjeje, për të cilën ka interes personal, bëhet edhe nga Kryeministri, kur ai ka dijeni për këtë gjë, ose kur propozohet nga një anëtar tjetër i Këshillit të Ministrave.

Neni 19
Shqyrtimi i projektakteve

1. Këshilli i Ministrave, pas shqyrtimit të projektaktit në mbledhje, vendos miratimin, miratimin me ndryshime, shtyrjen për shqyrtim të mëvonshëm ose mosmiratimin.

2. Projektakti mund të tërhiqet nga propozuesi në çdo kohë, deri para votimit të tij.

Neni 20
Vendimmarrja

Aktet e Këshillit të Ministrave miratohen me shumicën e votave të anëtarëve të Këshillit të Ministrave, me votim të hapur.

Neni 21
Procesverbali i mbledhjes

1. Në mbledhjet e Këshillit të Ministrave mbahet procesverbal, ku shënohen data, vendi i mbledhjes, anëtarët që morën pjesë, çështjet që u diskutuan, aktet që u shqyrtuan, diskutimet e pjesëmarrësve, si dhe forma e rezultati i votimit.

2. Procesverbali u paraqitet, përpara mbledhjes pasardhëse, anëtarëve të Këshillit të Ministrave, nëse një gjë e tillë kërkohet nga vetë ata. Në këtë rast, ata kanë të drejtë të paraqesin vërejtje për përmbajtjen e tij, kur nuk është pasqyruar saktësisht qëndrimi i tyre në mbledhje.

3. Procesverbali nënshkruhet nga Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit të Ministrave.

4. Rregullat e hollësishme për përmbajtjen e procesverbalit caktohen nga Këshilli i Ministrave.

Neni 22
Njoftimi

1. Pas çdo mbledhjeje të Këshillit të Ministrave, Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit të Ministrave harton një raport përfundimtar për problemet e përgjithshme, të shqyrtuara në mbledhje, i cili bëhet publik.

2. Rregullat e hollësishme për mënyrën e ndërtimit dhe formën e raportit përfundimtar caktohen nga Këshilli i Ministrave.

Neni 23
Procesi i hartimit të projektakteve

1. Hartimi i projektakteve, që shqyrtohen nga Këshilli i Ministrave, ose i materialeve të tjera, me karakter raportues e njoftues, bëhen nën mbikëqyrjen e Kryeministrit, Zëvendëskryeministrit, ministrit ose titullarit të institucionit qendror përkatës.

2. Rregullat dhe procedurat e hollësishme për hartimin e projektakteve caktohen nga Këshilli i Ministrave.

Neni 24
Bashkërendimi

1. Propozuesit e projektakteve jua dërgojnë për mendim ministrive dhe institucioneve të tjera të interesuara projektaktin dhe një relacion shpjegues për objektin, qëllimin dhe përmbajtjen e tij.

2. Në çdo rast projektaktet, përveç atyre me karakter individual, i dërgohen për mendim Ministrit të Drejtësisë, i cili shprehet për ligjshmërinë e formës dhe të përmbajtjes së tyre.

3. Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit të Ministrave, jua kthen për plotësim ministrave propozues projektaktet, kur ato nuk përmbushin kriteret dhe kushtet e paraqitjes së tyre, të përcaktuara në këtë ligj dhe në aktet e Këshillit të Ministrave, në bazë e për zbatim të tij.

4. Rregullat dhe procedurat e hollësishme për bashkërendimin e projektakteve caktohen nga Këshilli i Ministrave.

Neni 25
Përmbajtja e projektakteve

1. Propozimet e projektakteve, që paraqiten për shqyrtim e miratim në Këshillin e Ministrave, duhet të përmbajnë projektaktin, relacionin, mendimet ose vërejtjet e ministrive ose të institucioneve të interesuara, dokumentacionin që shoqëron projektaktin, në varësi të kërkesave të ligjit ose të përmbajtjes së tij, si dhe përmbledhjen që do të përfshihet në komunikatën për mediat.

2. Relacionet duhet të përmbajnë:

a) objektivat që synohen të arrihen, lidhjen ose jo me programin politik të Këshillit të Ministrave;

b) argumentin që objektivat e projektaktit nuk mund të arrihen me instrumentet ekzistuese ligjore;

c) përmbledhjen e përmbajtjes së projektaktit;

ç) përputhshmërinë me Kushtetutën dhe harmonizimin me legjislacionin në fuqi. Në rastin e projektligjeve, të akteve normative me fuqinë e ligjit dhe të akteve normative edhe shkallën e përputhshmërisë së projektaktit me të drejtën ndërkombëtare të detyrueshme për Republikën e Shqipërisë;

d) shpjegimin për marrjen ose jo parasysh të vërejtjeve dhe të mendimeve të ministrive ose të institucioneve të tjera të interesuara.

3. Për projektaktet me karakter financiar-ekonomik, relacioni duhet të përmbajë edhe efektet e pritshme financiare, që rrjedhin nga zbatimi i tyre.

4. Rregullat dhe procedurat e hollësishme për përmbajtjen e projektakteve, të parashikuara në këtë nen, caktohen nga Këshilli i Ministrave.

Neni 26
Paraqitja e projektakteve

Projektaktet, që u përkasin institucioneve të tjera qendrore, në varësi të Kryeministrit ose të ministrit përkatës, paraqiten për shqyrtim në Këshillin e Ministrave, me propozimin e Kryeministrit ose të ministrave përkatës.

Neni 27
Programimi dhe raportimi

1. Anëtarët e Këshillit të Ministrave dhe titullarët e institucioneve qendrore, në varësi të Kryeministrit, dërgojnë pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Ministrave propozimet për programet analitike vjetore, të ndara në katërmujorë, të projektakteve që do të paraqesin për shqyrtim në Këshillin e Ministrave.

2. Në bazë të propozimeve të dërguara, hartohen programet vjetore të Këshillit të Ministrave, të bashkërenduara me programin e përgjithshëm të tij dhe me programin ligjvënës të Kuvendit. Këto programe miratohen në mbledhjet e Këshillit të Ministrave.

3. Njëri nga anëtarët e Këshillit të Ministrave, i caktuar nga Kryeministri, bashkërendon programin ligjvënës të Kuvendit me programin politik të Këshillit të Ministrave.

4. Anëtarët e Këshillit të Ministrave, periodikisht dhe në fund të çdo viti, u paraqesin Kryeministrit dhe Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Ministrave një raport për zbatueshmërinë e

akteve, të miratuara nga Këshilli i Ministrave, për fushat që mbulojnë dhe veprimtarinë që ata drejtojnë, në zbatim të programit politik të Këshillit të Ministrave.

KREU IV

AKTET

Neni 28
Llojet e akteve

Llojet e akteve të institucioneve të pushtetit ekzekutiv janë:

a) akti normativ, që është akti që nxjerr Këshilli i Ministrave në zbatim të nenit 116 të Kushtetutës;

b) vendimi me karakter normativ, që është akti nënligjor i Këshillit të Ministrave që rregullon marrëdhënie të përcaktuara me ligj, duke vendosur rregulla të përgjithshme sjelljeje;

c) vendimi me karakter individual, që është akti nënligjor i Këshillit të Ministrave, që rregullon një marrëdhënie konkrete, ose që u drejtohet një ose disa subjekteve, individualisht të përcaktuara, të së drejtës;

ç) udhëzimi, që është akti nënligjor i Këshillit të Ministrave, i ministrit ose drejtuesit të institucionit qendror, në varësi të Kryeministrit ose të ministrit, me karakter shpjegues, që shtjellon me hollësi të gjitha urdhërimet e ligjit ose të vendimit të Këshillit të Ministrave;

d) urdhri, që është akti nënligjor i Kryeministrit, i ministrit ose drejtuesit të institucionit qendror, në varësi të Kryeministrit ose ministrit, që ka karakter të brendshëm, që mund të vendosë rregulla sjelljeje, të përgjithshme, ose mund të rregullojë një marrëdhënie konkrete.

Neni 29
Hyrja në fuqi e akteve

1. Aktet normative, me fuqinë e ligjit, të Këshillit të Ministrave botohen menjëherë në Fletoren Zyrtare.

2. Vendimet e Këshillit të Ministrave marrin fuqi juridike pas botimit në Fletoren Zyrtare. Për vendimet me karakter normativ mund të caktohet si datë hyrjeje në fuqi një datë tjetër nga ajo e botimit në Fletoren Zyrtare, ndërsa vendimet me karakter individual hyjnë në fuqi menjëherë, por botohen në Fletoren Zyrtare.

3. Udhëzimet e Këshillit të Ministrave dhe të ministrit marrin fuqi juridike pas botimit në Fletoren Zyrtare.

4. Urdhrat e Kryeministrit, të ministrit ose të drejtuesit të institucionit qendror, në varësi të Kryeministrit ose të ministrit, hyjnë në fuqi menjëherë, u njoftohen të interesuarve dhe shpallen, për të paktën 3 ditë, në një vend të dukshëm të institucionit përkatës.

Neni 30
Ankimi ndaj akteve

1. Subjekti, që i është cenuar një e drejtë ose një interes i ligjshëm, ka të drejtë të ankohet te Kryeministri, kundër aktit të ministrit ose të drejtuesit të institucionit qendror, në varësi të Kryeministrit, sipas procedurave të parashikuara në nenet 135-146 të Kodit të Procedurave Administrative.

2. Subjektet, që gëzojnë statusin e funksionarit politik, nuk kanë të drejtë të paraqesin ankim kundër aktit të ministrit ose drejtuesit të institucionit qendror në varësi të Kryeministrit, me pretendimin se u është cenuar një e drejtë ose interes i ligjshëm.

KREU V

DISPOZITA TË FUNDIT

Neni 31
Marrëdhëniet me të tretët

1. Projektligjet dhe aktet normative me fuqinë e ligjit, që propozohen për shqyrtim dhe miratim në Kuvend, mbrohen në emër të Këshillit të Ministrave nga anëtarët e Këshillit të Ministrave, propozues të këtyre projekteve.

2. Aktet e Këshillit të Ministrave, të Kryeministrit, të ministrit ose të drejtuesit të institucionit qendror, në varësi të Kryeministrit, që janë objekt shqyrtimi gjyqësor ose në Gjykatën Kushtetuese, mbrohen nga Avokati i Shtetit.

Neni 32
Aktet nënligjore

Ngarkohet Këshilli i Ministrave, që, në zbatim të pikës 4 të nenit 21, të pikës 2 të nenit 22, të pikës 2 të nenit 23, të pikës 4 të nenit 24 dhe të pikës 4 të nenit 25, të miratojë Rregulloren e Këshillit të Ministrave, brenda 6 muajve nga hyrja në fuqi e këtij ligji.

Neni 33
Hyrja në fuqi

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Shpallur me dekretin nr. 3723, datë 28.2.2003 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë, Alfred Moisiu.